

Какво направи Бог

"В Когото имаме изкуплението си чрез кръвта Му, прощението на прегрешенията ни, според богатството на Неговата благодат" (Еф. 1:7)

Откуп за грешните

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

Еф. 1:7

Има една история за мъж на име Джон Грифит. Той работел на големия железопътен мост, който се извисява над река Мисисипи. Неговите задължения се състояли в това, да повдига моста, за да могат параходите да минават под него, както и да го сваля, за влаковете, които пресичат реката. В онзи ден, през 1937г., той за пръв път взел сина си Грег с него на работа. Към обяд, Джон повдигнал моста, защото не се очаквали влакове и тръгнал на малка разходка със сина си.

Времето минало бързо и скоро Джон чул далечния шум на приближаващ влак. Погледнал часовника си и видял, че е време за влак 107, експресът от Мемфис, с 400 пътници, да пресече реката. Знаел, че има достатъчно време да се върне и сваля моста, затова казал на сина си да го изчака.

Стигнал до контролната зала, поставил ръка на контролния лост и точно в този момент, забелязал, че синът му се е опитва да го последва.

**Знаел, че има
достатъчно време.**

За нещастие, бил паднал в една огромна дупка - тази със зъбчатите колела, които повдигали моста. Левият крак на сина му, бил заклезен между двете главни зъбчати колела. Бащата осъзнал, че ако той помести лоста, синът му ще се

озове сред тонове стържеца, мачкаща стомана. Очите му се изпълнили със сълзи. Различни мисли нахлули в главата му - какво да направи? Би могъл да отиде и издърпа сина си - в този случай не би имал достатъчно време да се върне в контролната зала и да сваля навреме моста. 400 души биха намерили смъртта си. В противен случай неговият син щял да умре, единствения му син... неговия живот или този на 400 души във влака? В последния момент, с огромна болка, Джон натиснал лоста и изкрещял: "Хора, знаете ли какво направих за вас?".

Бог взел същото решение за нас, когато позволил на първородния Си Син да умре, за да се спасим ние. Исус платил цената за нашите грехове със своята собствена кръв. Какъв откуп наистина!

Спасителният план е бил замислен с безгранична любов и милост. Чрез греха човечеството се е отделило от Господ. Без плана за нашето изкупление, ние бихме останали завинаги разделени от Бога, обвити в тъмнината на безкрайната нощ.

Чрез жертвата на Спасителя е възможно отново да имаме тясна връзка със Създателя.

Може да попитате какво е сторил Бог. Той ни е спасил чрез кръвта на Исус, приел ни е за Свои деца чрез Святия Дух и ни е преобразил, за да станем по-близки до образа на Неговия Син. Каква безкрайна любов! Тази седмица, ние ще преминем по пътя на спасението с Един, Който ни е изкупил чрез кръвта Си.

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Римл. 8:15, 16; 1 Кор. 2:7; Еф. 1:3-14; 1 Петр. 1:20; Откр. 13:8

Освободени от оковите (Рим. 8:15, 16)

Обсъждайки въпроса за осиновяването чрез Святия Дух, апостол Павел се спира на нещо изключително. Той твърди с право, че ако искаме да имаме живот - вечен живот, ние трябва да живеем според волята на Святия Дух - да го оставим да води живота ни. В противен случай, сами се въвличаме в друг живот, попадаме в оковите на плътските импулси. В резултат - живеем в постоянен страх и смърт.

Как тогава да се освободим от оковите? Имаме ясен отговор: „Понеже които се управляват от Божия Дух, те са Божии синове“ (Римл. 8:14). Когато приемем направеното от Христос за нас, ние заменяме оковите (получени в резултат на отчуждението ни от Бог) с приемане в Божието семейство. Апостолът има точно това предвид, когато говори за осиновяване.

Не бива да забравяме, че това осиновяване е плод на обединените усилия на Святия Дух и вярващия. „Самият Дух свидетелствува заедно с нашия дух“ (стих 16). Това е така, защото Святият Дух може само да ни направлява, да ни наставлява. От това, дали ще успем или ще се провалим в съвместната си работа с Него, зависи дали ще останем с окови или ще се наречем „Божии деца“.

От какво се нуждаем най-много?

Неразбираема мъдрост (1 Кор. 2:7; 1 Петр. 1:20; Откр. 13:8)

„Спасителният план, съставен още преди Сътворението на Земята, обявен и приложен на практика от Бащата и Сина след грехопадението на Адам, представлява голяма загадка за цялата Вселена. Ангелите не били в състояние да го разберат напълно. Пророците, които са писали за него, разбирали само частично вестта за спасението чрез Христос. Обикновеният човек изобщо не е в състояние да осъзнае Божията „мъдрост“, защото тя е в пълно противоречие с житейската философия, възприета от човечеството. Дори искрено посветеният вярващ не би могъл да проумее дълбочината, цялостния смисъл на спасителния план.“¹

Божията мъдрост се демонстрира най-добре чрез това как Той се е погрижил за спасението на човешкия род. Тази грижа предизвиква човешката логика и надхвърля нашите ограничени възможности. Трудно можем да я проумеем и оценим правилно. Често е била разбрана погрешно, тълкувана неправилно, но тя разкрива естеството на Бога и ще бъде изучавана през Вечността. Уникално е да се размишлява върху същността на плана - саможертвата на Спасителя. Невероятно е, дори само като се има предвид, че е замислен още преди Сътворението. Наистина, „божествеността е загадъчна и велика“. Заслужава си да възкликнем като Фани Кросби в една нейна песен: „Слава на Бога за великите дела, които е извършил!“

Най-големите ни нужди са подсигурени (Еф. 1:3-14)

От какво се нуждаем най-много? От наставление? От обучение? Дали пък, най-голямата ни нужда не е, да получим по-голяма сфера на влияние? Или повече власт? Според мен - не. Най-голямата ни нужда е спасение от греха. Човешката раса е изпаднала в състояние на безпорядък - осъдена и поробена. Нуждаем се от освобождение - сваляне на оковите. Добрата новина е, че чрез Христос ние имаме тази свобода. Ето как го обяснява Павел: „Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, Който в Христа ни е благословил с всяко духовно благословение в небесни места; както ни е избрал в Него преди създаването на света“ (Еф. 1:3,4).

В краткия откъс, изразът „в Него“, или „в Христа“ се среща поне седем пъти. Така, недвусмислено се обяснява факта, че ние можем да бъдем освободени от оковите само чрез Исус Христос. „В Него“ сме благословени (стих 3). „В Него“ сме били избрани (стих 4). „В Него“ сме изкупени (стих 7). „В Него“ ставаме едно (стих 10). „В Него“ имаме наследство (стих 11). „В Него“ вярваме и „в Него“ сме запечатани с Духа (стих 13). Каква невероятна комбинация! И какви невероятни изводи за нашата собствена цена, защото „не с тленни неща сте изкупени... но със скъпоценната кръв на Христа“ (1 Петр. 1:18, 19).

Както казва Чарлз Спърджън: „В един мъж или жена, изкупени с кръв се крие огромна святост: Бог е платил цената за него със Своя живот.“² Като знаем каква цена е платена за нас, колко високо сме оценени, ние сме длъжни да се държим и говорим като такива, каквито сме; и като Този, на когото принадлежим. В крайна сметка, ние сме „били с цена купени“ (1 Кор. 6:20). Затова, нека възхваляваме Бога във всичко, което правим. Нека живеем живота си „за похвала на Неговата слава“ (Еф. 1:12).

КАК МИСЛИТЕ?

1. Осъзнаваме, че Исус се е пожертвал за нас. Как това трябва да се отразява на отношението ни към околните?
2. Как може да се повиши самочувствието ни от това, което се е случило на Голгота?

1. Адвентен библиейски коментар, том VI, стр. 670.

2. Чарлз Спърджън, „Сборник проповеди“, том XII, стр. 195.

Цената на нашето спасение

СВИДЕТЕЛСТВО

Исая 53:3-5; Еф. 1:7

„Спасението на човека е платено, подсигурано с огромна цена - то е на практика безценно. Светът може да откаже този дар, но това ни най-малко не би понижило цената му, нито би освободило хората от отговорността.“¹

Ето Го - стои в градината на Гетсимания, говори с учениците Си, след като се е молил на Баща Си. Тогава идва предателят, който Го целува. Той знае всичко, което предстои да стане, но въпреки това, казва: „Аз съм“ (Йоан 18:8). Той трябваше да бъде наранен, наказан, не заради нещо, което е направил, но поради нашите грехове. Трябваше да бъде обиждан, не защото Го заслужаваше, а заради нашето беззаконие. Трябваше да понесе наказанието, за да ни донесе мир, не защото беше съгрешил, а защото белезите Му можеха да ни донесат изцеление. И въпреки това, въпреки че знаеше всичко това, Той измина целия път до Голгота.

Докато живеем живота на християни, ние често чуваме гуми като „спасение“, „спасен“, „Спасител“, но разбираме ли, по-точно - оценяваме ли значението на тези гуми? За да служим истински на Бога, е необходимо да проумеем какво Му е струвало нашето спасение, прощката на греховете ни.

**Много хора имат
ограничена представа
за изкуплението.**

„За да осъзнаем действително спасението, ние трябва да разберем каква е била цената му. Много хора имат ограничена представа за страданията на

Христос и в резултат на това, подценяват великото дело на изкуплението... Някои хора нямат реална представа какво представлява това. Те мислят, че Христос е преживял само малка част от наказанието, което се полага по Божия закон; предполагат, че докато Божият гняв се е стоварвал върху възлюбения Му Син, Исус, въпреки мъчителните страдания, е усещал и доказателствата за любовта и одобрението от страна на Своя Баща; мислят си, че вратите на гроба пред Него, са били озарени от бляскава надежда и че Той е имал трайната увереност за бъдещата Си прослава. В това се състои голямата грешка... Ние трябва да разгледаме по-задълбочено и внимателно живота, страданията и смъртта на Божия възлюбен Син. Ако погледнем към изкуплението по правилния начин, ще разберем, че спасението на души, на практика, е безценен акт.“²

КАК МИСЛИТЕ

1. Кое е по-важно: Голгота или мъчителния път на Исус до там? Обяснете отговора си!

1. The Youth's Instructor, 1 Cenm., 1892

2. Свидетелства към църквата, том II, стр. 200, 213, 215.

Благословената увереност на Вярващия

ЧЕРНО НА БЯЛО

Еф. 1:3-14

Счита се, че посланието към Ефесяните не е написано само до местната църква, но и до всички църкви в Мала Азия - район, в който Ефес е бил главен град. Основанията за подобни твърдения са следните:

1. В старите ръкописи гумите „в Ефес“ са пропуснати;
2. Няма лични обръщения към членове в самата църква;
3. От трета глава, стих 2, се подразбира, че не всички читатели познават автора лично, но поне са чували за него;
4. Посланието не се занимава с някакви специфични проблеми, а с теми, които занимават всеки християнин.¹

Друг момент, който заслужава внимание, е фактът, че на гръцки език, Ефесяни 1:3-14 е едно изречение. То служи за обяснение на различните роли на триединството по отношение на спасението. Бащата отговаря за „избирането“ - стихове 3-6, ролята на Сина е изкуплението - стихове 7-12, а на Святия Дух - запечатването - стихове 13, 14.²

Тези две забележки засягащи вътрешния строеж на книгата, ни уверяват, че главната тема е свързана с близките отношения. Те могат да бъдат забелязани между апостоли и членове, между главната църква и нейните прилежатели, както и между различните думи, с които се предава истината. Най-великата връзка обаче, е между Божеството и човечеството - връзка, която води до благословената увереност на вярващите.

**Главната тема в книгата
на Ефесяните е близките
отношения.**

В този кратък пасаж, са изброени 11 уверения:

благословени (стих 3), избрани (стих 4), предопределени (стих 5), осиновени (стих 5), изкупени (стих 7), опростени (стих 7), просветени (стихове 8,9), сънаследници (стих 11), запечатани (стих 13), осигурени (стих 14).³

Библията ясно заявява, че Бог „иска да се спасят всичките човеци и да достигнат до познание на истината“ (1 Тим. 2:4). Той „не иска да погинат някои, но всички да дойдат на покаяние“ (2 Петр. 3:9). Никъде няма доказателства, че Бог е постановил някои хора да бъдат изгубени, подобен указ би отрекъл Голгота - мястото, където Исус умря за всички нас. (Йоан 3:16).⁴

КАК МИСЛИТЕ

1. В разгледания откъс, Павел многократно споменава местоимението „ние“ в различните му форми. Кого има предвид, според Вас?
2. За какво сме предопределени?
3. Какво означава „избрани от Бога“ и какво участие в това имат вярата и избора?

1. Томас Нелсън, Ръководство по изучаване на Библията, 1997.

2. У. Крисул, Уроци за вярващите, 1997.

3. Пак там.

4. Адвентистите от Седмия ден вярват..., стр 21, 22.

Сряда
12 Октомври

Основен сът от Всевишния

ИМА КАК

Римл. 8:15; Еф. 1:5

Деца от домовете за сираци всеки ден мечтаят, как някой симпатичен господарин или госпожа ще дойде и ще избере тях, ще ги осинови, днес или утре. Някои имат по-голям късмет от други. Някои биват осиновени веднага, а други чакат цял живот. Те имат огромни надежди, но често остават разочаровани. Голямата мечта на някои се сбъдва - избират ги, осиновяват ги, но когато отидат в новите си домове с новите си родители, не харесват новата среда.

Ние, децата на Всевишния Йехова, сме били избрани; осиновени сме от Най-добрия. Радостното в случая е, че в тази ситуация няма по-големи и по-малки късметлии. Не ни се налага да си лягаме и да сънуваме как ще ни изберат на следващата сутрин. Не съществува вероятност да се разочароваме. Няма нужда да се притесняваме какъв ще бъде новият ни дом, защото Библията ни дава ясна представа как точно ще изглежда това място. Привилегиите

**Като християни, ние не
говорим достатъчно за
това осиновяване**

ни стигат дори дотам, да сме осиновени още преди да се родим!

Като християни, ние не говорим достатъчно за това осиновяване, ва някои от нас дори не живеят

според както приляга на осиновени. Сега е моментът да започнем живот като осиновени от Всевишния. Ето някои стъпки за осъществяване на това:

1. *Осъзнайте, че сте осиновени от Всевишния.* Приели сме „дух на осъновение, чрез който и викаме: Авва Отче!“ (Римл. 8:15).

2. *Приемете, че сте осиновени от Всевишния.* Исус, нашият брат, дойде на земята и заплати цената на нашето изкупление. Тази жертва стана причина за нашето осъновение, чрез Него ние можем да бъдем осиновени. За да бъдем спасени, трябва да приемем това осъновение.

3. *Живейте, така, като че сте осиновени от Всевишния.* Не може да има по-голяма радост или утеха от това, да знаеш, че още преди създаването на земята, Господ е имал предвид и планът за изкупление. Нашият безгрешен Бог е създал един безгрешен план, за да ни освободи от греха. След като приемем осъновяването, ние трябва да живеем като осиновени. Купени сме с висока цена, затова трябва да живеем като безценни, скъпоценни камъни, деца на Бога.

КАК МИСЛИТЕ

1. По какъв начин, ако живеем като осиновени, можем да привлечем и други към трона на Бога?

2. Какво мога да направя, за да помогна на хората около мен да приемат това осъновение?

Предопределено ли е да отидет на Небето?

МОЯТА ГЛЕДНА ТОЧКА

Римл. 8:28, 29; Еф. 1:5, 11

Като бях малка, вярвах, че Бог вече е избрал щастливците, които ще попаднат в Небесното царство. Останалите са обречени на нещастие, без шанс за спасение, защото им е отредена съдба на унищожение и смърт. Понякога се чудех, защо Бог е позволил да се родя на този свят, като се има предвид, че знае съдбата ми и никога няма да имам възможността да видя портите на Небесното царство.

Вече пораснах - сега знам, че Бог не предопределя съдбата ни. Ние сами сме отговорни за нея. Ние определяме накъде ще води тя - към небето или не.

Бог иска всички да бъдем спасени. „Бог не иска да погинат някои, но всички да дойдат на покаяние“ (2 Петр. 3:9).

Бог ни е дал свобода да вземаме решенията сами. Следователно, ние сме отговорни за последствията. „Бог можеше да сътвори човека лишен от възможността да прекрачва заповедите Му. Той можеше да отдръпне ръката на Адам и да не му позволи да докосне забранения плод. В такъв случай човекът не би бил нищо повече от обикновен робот.“¹ Ако няхахме свободата да избираме, ние щяхме да сме като кукли на конця, а службата ни на Бога - не плод на любовта, а действие по задължение.

Бог ни е посочил пътя към вечния живот. Само чрез нашия Бог, Исус Христос и вярвайки в Него, можем да наследим вечния живот. Ние сме предупредени, че

последствието от греха е смърт (Римл. 6:23; Йоан 3:15, 16). Точно както при Адам, Бог няма да възпре ръцете ни, когато докосваме забранения плод. Ние сами трябва да изберем пътя, който ще следваме.

**Ние не сме просто
безпомощни жертви.**

Чували ли сте въпроса: „Ако едно дете се роди в лош квартал, израсне без дисциплина, научи се да върши лоши неща, а по-късно стане лидер на някоя банда, то жертва на обстоятелствата ли е, или Бог му е предопределил такава съдба?“²

Не, Бог не е предопределил съдбата на това момче. Ние не сме просто безпомощни жертви, които не могат да променят нищо в живота си. Бог вижда, знае, планира, подготвя, определя и решава какво да се случи, но въпреки това, ако някой човек доброволно избере да се отдели от Него, Бог ще го остави да „наследя“ вечното проклятие. Вечният живот е наша отговорност, избор, който трябва да направим ние, а не Бог.

КАК МИСЛИТЕ?

1. Щом съдбата ни не е предопределена, какво можем да направим, за да сме сигурни, че ще бъдем избрани?

2. Беше ли предопределен Юда да причини разпъването на Христос на кръст?

1. Патриарси и пророци, стр. 49.

2. Библия за изучаване, 2000г.

ИЗСЛЕДВАНЕ

Исая 53:3-5; Римл. 8:15, 16; 1 Кор. 2:7; Еф. 1:3-14

С ДВЕ ДУМИ

В днешно време, думата „откуп“ е придобила зловещ смисъл - терористи от най-различни страни вземат заложници и настояват за плащане на пари или промяна на политиката, за да ги освободят. Но в Божия речник, откуп е най-великият акт на любов, защото, без да има никакви претенции, Той предаде Сина Си, за да ни освободи от ужасната хватка на греха. Кръвта на самия Исус, беше невероятната цена за нашето прощение. Като спасени грешници (нещо повече - осиновени деца) ние имаме привилегиата да позволим на Святия Дух да извърши промяната в нас и в нашия живот.

А ЗАЩО НЕ?

- Вземете мерките на циментова плоча, която се намира на пътя, близо до вашето жилище. Изчислете какво е нейното вероятно тегло. След това намерете цената на унция злато и пресметнете колко би струвала плочата, ако беше от чисто злато. Тогава си припомнете, че на небето, златото не служи като средство за заплащане, а за павиране на пътя!

- Напишете Божията „воля“. Започнете с „Бивайки здрав, त्याлом и духом, Аз, Господ, завещавам на своите наследници...“ избройте всички материални и нематериални неща, за които можете да се сетите в рамките на 10 минути.

- Свържете се с най-близкия дом за сираци. Разберете кои са трите неща, от които там имат най-голяма нужда. С разрешение на църковния съвет започнете месечна кампания по набиране на средства. (Цитирайте Римляни 8:15!)

- Открийте каква е професионалната мечта на всеки от членовете на вашето съботно училище. Попитайте ги какви са преимуществата, славата от тази професия. Например - каква полза има да бъдеш атлет? Какво е славно в това, да свириш на цигулка в оркестър? Или успешен бизнес предприемач? След като вече сте разисквали това, опитайте се, като група, да дадете определение на Божията слава.

- Напишете кратко есе за най-големите си страхове в момента. Прочетете Римл. 8:15, 16. След всеки параграф за страха, напишете, „Понеже съм дете на Бога, не бива да се страхувам, защото...“